

مسکن استیجاری طرح شکست خورده‌است

کارشناسان بازار مسکن هشدار می‌دهند که طرح مسکن استیجاری بدون تأمین منابع مالی پایدار، همانند طرح‌های پیشین، امکان تحقق و موفقیت نخواهد داشت.

بازار مسکن طی سال‌های اخیر در یکی از پرتلاطم‌ترین دوره‌های خود قرار گرفته است. گزارش مرکز آمار ایران نشان می‌دهد که تورم سالانه مسکن طی یک‌سال منتهی به مهرماه امسال ۳۶.۶ درصد بوده و تورم اجاره‌به‌انیز تقریباً هم‌تراز آن، ۳۶.۵ درصد ثبت شده است.

برپایه گزارش مرکز آمار، در بخش خدمات نگهداری و تعمیر واحدهای مسکونی نیز تورم ۴۴.۳ درصدی گزارش شده است؛ آماری که نشان می‌دهد نه‌تنها سیاست‌های کنترلی دولت در بازار مسکن کارساز نبوده، بلکه بخش زیادی از درآمد خانوار صرف هزینه‌های مسکن می‌شود.

این شرایط به معنای آن است که توان خرید مردم برای خانه‌دار شدن روزبه‌روز کاهش یافته و مستأجران نیز با فشار اقتصادی شدید اجاره‌بها مواجه‌اند. در پاسخ به این چالش، وزارت راه و شهرسازی دولت چهاردهم طرح مسکن استیجاری را برای زوج‌های جوان معرفی کرده است.

طرح مسکن استیجاری بر پایه خرید واحدهای مسکونی در مراکز استان‌ها و ارائه آن‌ها به اقشار هدف به‌صورت اجاره‌ای طراحی شده است. وزیر راه و شهرسازی، فرانزه صادق، در روزهای اخیر در گفتگوی تلویزیونی اعلام کرد که تلاش وزارتخانه بر این است که تا پایان سال جاری، حداقل ۱۰ هزار واحد استیجاری در اختیار خانواده‌ها و زوج‌های جوان قرار گیرد.

با این حال، کارشناسان بازار مسکن نسبت به موفقیت این طرح ابراز تردید کرده‌اند. خشایار باقی‌پور، رئیس اتحادیه تعاونی‌های عمرانی تهران، در گفتگو با مهر گفت: «مسکن استیجاری به لحاظ ماهیت، طرحی بسیار مطلوب است؛ زیرا هدف آن تأمین واحدهایی با قیمت‌های کنترل شده و متناسب باتورم مهارشده برای مصرف‌کننده است. اما پرسش اصلی این است که این واحدها قرار است با چه منبع مالی تولید شوند؟

وی ادامه داد: اگر دولت بخواهد این واحدها را از محل بودجه عمومی تأمین کند، با توجه به ناترازی فعلی بودجه، تحقق آن بسیار بعید است. منابع دولتی محدود است و امکان سرمایه‌گذاری گسترده در چنین طرحی وجود ندارد. باقی‌پور همچنین با اشاره به تجربه طرح‌های قبلی مسکنی از جمله نهضت ملی مسکن و مسکن مهر افزود: اگر تولید این واحدها از طریق منابع بانکی انجام شود، باید توجه داشت که حتی در نهضت ملی مسکن نیز بانک‌ها به تعهدات خود عمل نکرد و تسهیلات بلندمدت وعده داده شده به متقاضیان به‌طور کامل اختصاص نیافت. بنابراین انتظار تأمین منابع مالی پایدار از شبکه بانکی برای مسکن استیجاری نیز واقع‌بینانه نیست.

رئیس اتحادیه تعاونی‌های عمرانی تهران، با تأکید بر نقش بخش خصوصی در موفقیت طرح مسکن استیجاری گفت: بخش خصوصی با توجه به ریسک‌های بالای طرح و بازده پایین اقتصادی، تمایلی به ورود ندارد. سرمایه‌گذار باید سرمایه کلان خود را در پروژه‌ای حبس کند که سال به‌سال دچار استهلاک می‌شود و هزینه‌های نگهداری، بازسازی و ارتقای آن نیز بردوش او است. در حالی که بازده اقتصادی طرح پایین و غیرقابل توجیه است.

وی در پایان خاطرنشان کرد: بنابراین، به نظر می‌رسد طرح مسکن استیجاری بدون تأمین منابع مالی مشخص و پایدار، همانند طرح‌های پیشین با شکست مواجه شود.

تجربه ناکام طرح‌های گذشته

بر اساس آمار رسمی وزارت راه و شهرسازی، طی شش سال گذشته از آغاز نهضت ملی مسکن، تنها حدود ۷۰ هزار واحد مسکونی به‌صورت قطعی تحویل مردم شده است که از این میان، ۵۰ هزار واحد در یک سال اخیر تحویل داده شده است. این در حالی است که وعده ساخت ۴ میلیون واحد مسکونی طی چهار سال به مردم داده شده بود.

تأمین منابع نهضت ملی مسکن عمدتاً از محل آورده مردم و تسهیلات بانکی بوده است تاکنون از مجموع ۸۵۰ هزار واحد، حدود ۵۰ هزار واحد به شبکه بانکی متصل شده‌اند. آمارها نشان می‌دهد که فاصله میان وعده‌های دولت و تحقق واقعی، بسیار چشمگیر است و این موضوع، پرسش‌های جدی درباره ظرفیت دولت برای اجرای طرح مسکن استیجاری ایجاد می‌کند.

چالش‌های پیش‌روی بخش خصوصی

کارشناسان اقتصادی و مسکن تأکید می‌کنند که موفقیت طرح مسکن استیجاری تنها در صورت تأمین منابع مالی شفاف، حمایت‌های بلندمدت دولتی و ورود بخش خصوصی ممکن است. همچنین، بهره‌گیری از مدل‌های اجاره بلندمدت، استفاده از تسهیلات کم‌بهره و مدیریت هوشمند پروژه‌های مسکونی، می‌تواند مسیر موفقیت این طرح را هموار کند.

از سوی دیگر، نبود هماهنگی میان نهادهای دولتی، کندی روند تخصیص زمین و نبود سیستم پایش مؤثر برای اجرای پروژه‌ها، از جمله چالش‌هایی است که باید پیش از شروع اجرای طرح حل شود. کارشناسان معتقدند که طرح مسکن استیجاری، اگرچه برای کاهش فشار مستأجران و کنترل اجاره‌بها ضروری است، اما بدون زیرساخت قانونی و مالی، تنها وعده‌ای بر روی کاغذ باقی خواهد ماند.

با توجه به رشد بی‌رویه قیمت مسکن، افزایش اجاره‌بها و فشار اقتصادی بر خانوارها، طرح مسکن استیجاری می‌تواند یکی از راهکارهای کلیدی دولت برای حمایت از زوج‌های جوان باشد. با این حال، تجربه طرح‌های گذشته نشان می‌دهد که تحقق وعده‌ها بدون برنامه مالی و منابع پایدار دشوار است. به گفته کارشناسان، تعیین منابع مالی شفاف، ایجاد انگیزه برای مشارکت بخش خصوصی و نظارت دقیق بر اجرای پروژه‌ها، پیش‌شرط‌های موفقیت این طرح هستند. به نظر می‌رسد که دولت باید علاوه بر اعلام وعده‌ها، به راهکارهای عملیاتی و اجرایی برای تحقق مسکن استیجاری بپایندیش، در غیر این صورت، این طرح نیز در مسیر طرح‌های ناکام مسکن مانند مسکن مهر و نهضت ملی مسکن قرار خواهد گرفت.

«آرمان ملی» از افزایش قیمت مخازن و پمپ آب پیش از موعد گزارش می‌دهد

ناگفته‌های کارشناسان از راهکارهای غلبه بر بی‌آبی



قطعی‌های موقت آب در برخی مناطق و نگرانی عمومی درباره تشدید بحران باعث شده بسیاری از خانوارها و کسب‌وکارها برای خرید مخزن آب اقدام کنند؛ موضوعی که به افزایش تقاضا و رشد قیمت‌ها دامن زده است

زمینه‌ساز شکل‌گیری بحران‌های جانبی در بازار شود. در حقیقت هرگاه یک بحران ملی مانند کم‌آبی تشدید می‌شود، بازار کالاها ی مرتبط نیز مستعد انقباض است و اگر نظارت کافی وجود نداشته باشد، گروه‌های سودجو با افزایش قیمت‌ها، احتکار یا محدود کردن عرضه، فشار مضاعفی بر مردم وارد می‌کنند. که به دلیل جمعیت بالا و مصرف بسیار زیاد، همواره حساس‌ترین نقطه کشور از نظر تأمین آب است، این روزها تبدیل به دغدغه اصلی مسئولان و مردم در این خصوص شده است، به ویژه آنکه تاکنون بارشی مناسب با فصل پاییز به خود ندیده و لختوش به امید بارش در روزهای پایانی پاییز با فصل زمستان است. هرچند گزارش‌ها نشان می‌دهد حجم آب سدهای تأمین‌کننده تهران نسبت به سال‌های گذشته کاهش قابل توجهی داشته و حتی بارش‌های اخیر نیز نمی‌تواند این شکاف را جبران کند، به این ترتیب، ادامه کاهش بارش‌ها در فصل‌های پاییز و زمستان عملاً تهران را با بحرانی روبه‌رو کرده که هر سال با شدت بیشتری تکرار می‌شود. همزمان با تشدید خبرهای نگران‌گر به کمبود بارش، بازار تجهیزات مرتبط با ذخیره‌سازی آب نیز دچار نوسان شده تاحدی که خبرها از افزایش ۴۰ تا ۵۰ درصدی قیمت مخازن پلی اتیلن حکایت می‌کند که موجب افزایش نگرانی‌های جدید در این باره شده است. علی‌وصاف کارشناسان اقتصادی در این باره به «آرمان ملی» گفت: کمبود آب مانند دیگر موقعی‌های بحران در دیگر حوزه‌های انرژی ایجاد می‌شود؛ باعث شده است تا بسیاری از افراد به ایجاد بازار سیاه در حیطه مسائلی که مردم به دنبال راه حل برای غلبه و چاره جویی برای بحران خاص مانند کمبود آب و... هستند، دست بزنند و گران شدن مخازن آب هم شامل حلت همین موارد می‌شود. او درباره افزایش قیمت مخازن آب گفت: البته در این باره برخی از تولیدکنندگان معتقدند که کمبود مواد اولیه پلی اتیلن دلیل اصلی این افزایش قیمت بوده است و البته قطعاً بخشی از این افزایش ناشی از تقاضای هیجانی مردم و سودجویی برخی واسطه‌هاست. این مسئله پیش از این هم درباره ایجاد حس روانی درباره برخی از اقلام، خدمات و... نیز وجود داشته است و طبق تجارب پیشین؛ هرچند بحرانی در کشور ایجاد می‌شود، بلافاصله افرادی سودجو در کلاهبرداری هم نمایان می‌شوند تا از آن‌گل آلود و بدون نظارت در حوزه‌های مربوطه، سوءاستفاده کنند. براساس تجربه قطعی‌های موقت آب در برخی مناطق و نگرانی عمومی درباره تشدید بحران باعث شده بسیاری از خانوارها و کسب‌وکارها برای خرید مخزن آب اقدام کنند؛ موضوعی که خود به افزایش تقاضا و رشد قیمت‌ها دامن زده است که به گفته تحلیلگران، این وضعیت، خود می‌تواند

به صرفه بودن انتقال آب

او درباره تاثیرگذاری و امکان پذیر و به صرفه بودن اقتصادی انتقال آب به تهران از مبادی مختلف گفت: مطرح شدن بحث انتقال آب به عنوان راهکاری برای مقابله با بحران کم‌آبی مطرح از ابعاد مختلف قابل بررسی است. انتقال آب از طالقان به تهران یا طرح‌های بزرگ‌تر مانند انتقال آب از خلیج فارس قطعاً با توجه به تشدید بحران کم‌آبی و... با چالش مطرح شده است. اما پرسش جدی این است که آیا چنین طرح‌هایی می‌توانند بحران آب در تهران با استان‌های مشابه را برطرف کنند. بدیهی است، طرح‌های انتقال آب هرچند در کوتاه‌مدت بخشی از نیاز را تأمین می‌کنند، اما در حل پایدار و اصولی نیستند، اما شاید راه‌گیری برای گذر از این زمان و بحران شدید باشد. واصل اضافه کرد: انتقال آب از طالقان یا مناطق شمالی البرز سال‌هاست مطرح است، اما منابع آبی این مناطق محدود و نگرانی‌های محیط‌زیستی بسیار جدی است، به علاوه، آب در تهران مصرف در تهران باعث شده هر منبع جدید انتقال آب نیز پس از مدتی باسختگوی نیاز نباشد. این کارشناس توضیح داد: طرح انتقال آب از خلیج فارس نیز بیشتر برای صنایع در مناطق مرکزی طراحی شده و به دلیل هزینه بالا، فرایند پیچیده شیرین‌سازی و مسافت طولانی، گزینه مناسبی برای آب شرب تهران نیست و قطعاً هزینه انتقال چنین آبی چند برابر هزینه تأمین آب فعلی است و اجرای آن مقرون به‌صرفه نخواهد بود. این کارشناس تأکید کرد: این پروژه‌ها تنها زمانی می‌توانند اثرگذار باشند که در کنار اصلاح الگوی مصرف، کاهش هدررفت آب در شبکه، بازچرخانی آب و مدیریت علمی منابع اجرا شوند. اگرچه بیش از ۴۰ درصد ای شهری در شبکه فرسوده هدر می‌ود، اما تاکنون روند نوسازی شبکه با سرعت کافی پیش نرفته است و تا زمانی که این مشکل بنیادی حل نشود، افزایش منابع جدید نمی‌تواند بحران را رفع کند.

کشاورزی و بحران آب

او بحران آب در بخش کشاورزی را یکی از جدی‌ترین چالش‌های پیش رو ذکر و بیان کرد: بیش از ۸۰ درصد منابع آب کشور در کشاورزی مصرف می‌شود و این در حالی است که

ماه‌های گذشته تقاضا برای مخازن ذخیره آب افزایش یافته اما چالش اصلی این صنعت نه به دلیل رشد تقاضا، بلکه ناشی از بحران تأمین مواد اولیه است. ظرفیت نصب شده تولید مخازن در کشور کافی است و تولیدکنندگان می‌توانند نیاز بازار را تأمین کنند، اما کمبود پلی اتیلن و نوسانات عرضه از سوی پتروشیمی‌ها مشکلات جدی برای واحدهای تولیدی ایجاد کرده است. این در حالی است که این ماده اولیه همیشه به راحتی در دسترس بوده و حتی مازاد نیاز کشور است. به گفته وی عرضه نامناسب پلی اتیلن باعث شکل‌گیری رقابت‌های ۴۰ تا ۵۰ درصدی در بازار شده و این وضعیت هزینه تمام‌شده تولید مخازن را بالا برده است. او اولین اینکه آغاز اولیه پلی اتیلن همواره در کشور به وفور وجود داشته اما در هفته‌های اخیر التهاب و کمبود در این بازار شکل گرفته و شرایط را برای صنایع مختلف دشوار کرده است. او با بیان اینکه آغاز این نوسانات و کمبود مواد اولیه از شهریورماه بوده و پیش از آن رقابت‌ها در بازار عرضه بسیار جزئی‌گزارش می‌شد، تصریح کرد: به دلیل تعدد و گستردگی تولیدکنندگان در کشور، آمار واحد فرد دقیق‌ی از حجم تولید مخازن قابل استخراج نیست، اما تولیدکنندگان معتبر همچنان نیاز بازار را تأمین می‌کنند و کمبودی در بازار ایجاد نشده است. همچنین شاهد تنوع بالای مواد مخازن هستیم چرا که تقریباً مخازن آب در حال تبدیل شدن به یکی از اجزای ساختمان است. بنابراین تولید از شکل‌های سنتی فاصله گرفته و کارخانه‌ها اشکال حجمی متناسب با هر ساختمان را تولید می‌کنند. وی افزود: افزایش قیمت مواد اولیه اثر طبیعی بر قیمت نهایی مخازن دارد، اما تولیدکنندگان تلاش کرده‌اند با کاهش حاشیه سود خود از شکل‌گیری کمبود مصنوعی یا سوءاستفاده در بازار جلوگیری کنند. رئیس هیات مدیره انجمن ملی صنایع پلیمر ایران با اشاره به اینکه مواد اولیه پلیمری تنها برای تولید مخزن مصرف نمی‌شود و صنایع خودرو، بسته‌بندی، کشاورزی، لوله‌های آبیاری و بسیاری دیگر نیز به آن وابسته‌اند، گفت: التهاب دو ماه اخیر در بازار مواد اولیه، کل زنجیره تولید را تحت فشار قرار داده است. او تأکید کرد که برای حل این مشکل راهکارهای مختلفی از سوی بخش خصوصی و تشکل‌های تخصصی ارائه شده، اما حل مشکل زمانی امکان‌پذیر است که دستگاه‌های مختلف تصمیم‌گیر یک عزم ملی داشته باشند و هماهنگی در تصمیم‌گیری‌ها افزایش یابد.

پشت پرده انتقال آب

اما حسین آخانی، استاد دانشگاه و کارشناس محیط زیست فرایند انتقال آب از خلیج فارس را همانند پروژه‌های سدسازی در کشور از روش‌های «مافیای آب» معرفی کرد و به خبرنگاران گفت: همه متخصصان اقتصاد معتقدند، چنین انتقالی هزینه‌های کلانی را روی دوش کشور می‌گذارد و به هیچ وجه به صرفه نیست، باید چند سیاست مناسب رای پیگیری کنیم تا با مشکل کم‌آبی در کشور برخورد کنیم. یکی از مهم‌ترین سیاست‌ها این است که صنایع آب بر را از مناطق مرکزی به مناطق ساحلی منتقل کنیم و اگر ما فکر کنیم که با انتقال آب به مرکز کشور، می‌توانیم نیاز آبی این مناطق را به‌طور پایدار حل کنیم، کلامه به بیراهه رفته‌ایم؛ اگر این راه حل جوابگو بود باید انتقال آب از زاینده رود که قبلاً به یزد و کرمان صورت گرفته بود، آن نیاز را جواب می‌داد. آخانی توضیح می‌دهد: راه حل بسیار مشخص است: انتقال صنایع به مناطق ساحلی و اضافه نکردن صنایع جدید باید سیاست اصلی باشد و دیگر اجرای سیاست‌های بهینه‌سازی مصرف آب، مساله‌ای که در کشور نداریم و همین اشتباه را در رابطه با انرژی تکرار می‌کنیم.

دلیل گرانی مخزن آب

سعید ترکمان، رئیس هیات‌مدیره انجمن ملی صنایع پلیمر ایران در این باره گفت: در

تکذیب دوباره یک شایعه قدیمی

مرغ تریاکی واقعیت ندارد

است. برای واحدهایی که ماهانه صدها هزار قطعه جوجه‌ریزی دارند، استفاده از ماشین‌های عملاً میلیارد‌ها تومان هزینه اضافی ایجاد می‌کند بدون آنکه کوچک‌ترین کمک تولیدی داشته باشد. به همین دلیل، متخصصان صنعت طیور سال‌هاست تأکید می‌کنند که رشد سریع طیور مدرن نه به دلیل هورمون، بلکه نتیجه ترکیبی از اصلاح نژاد، تغذیه غنی شده، مدیریت بهداشتی و واکسیناسیون اصولی است. رفیعی‌پور در توضیح بیشتر بر این نکته تأکید کرد که هر دارو یا واکنشی که در صنعت دام و طیور استفاده می‌شود باید دارای مجوز رسمی، شماره رهگیری و کیفیت تأیید شده باشد.

شد که مطرح شدن چنین ادعاهایی به یک «شیبنت» یا سوء برداشت مربوط است؛ ماجرای کشته شدن مرغ در حدوش تا هفت سال قبل برمی‌گردد و در همان زمان نیز به طور کامل تکذیب شده بود. از منظر علمی نیز، فیزیولوژی طیور به گونه‌ای است که مواد مخدردی مانند تریاک هیچ نقشی در رشد آن‌ها ندارد و برعکس، مصرف چنین موادی می‌تواند موجب ضعف سیستم ایمنی، افزایش بیماری‌ها و حتی تلفات شود. در مورد هورمون و نه مواد مخدر در هیچ مرحله‌ای از صنعت مرغداری ایران کاربرد ی ندارند و اساساً استفاده از آنها ممکن نیست. او یاکوآر

جزئیات ۲ شیوه جدید کالابریک

وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی در برنامه «دقایقی با مردم» با تشریح عملکرد معاونت رفاه و امور اقتصادی در دولت چهاردهم اعلام کرد که شیوه جدید کالابریک پس از جمع‌بندی نظرات کارشناسان و مردم نهایی و اجرا خواهد شد.

احمد میدری در دهمین برنامه «دقایقی با مردم»، توضیحاتی درباره عملکرد دولت در حوزه رفاه و همچنین روند اجرای طرح کالابریک ارائه کرد و با مرور تاریخچه اجرای کالابریک در ایران اظهار کرد: در دوران جنگ، دولت از طریق توزیع کوپن، امکان خرید کالا‌های اساسی با قیمت‌های مصوب را برای مردم فراهم می‌کرد؛ شیوه‌ای که با تغییرات مختلف تا سال‌های نخست دولت روحانی ادامه داشت و سپس در سال ۱۳۹۳ این موضوع از وزارت صمت به وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی منتقل شد و این امر در چند نوبت در دولت «حسن روحانی» انجام شد.

او افزود: در دولت شهید رئیسی، هدف‌گذاری جدیدی برای این طرح انجام و تلاش شد قیمت کالا برای مصرف‌کننده ثابت بماند و مابه‌التفاوت آن توسط دولت پرداخت شود. این طرح چند مرحله تجربه و اجرا شد و نقاط قوت و ضعف آن مشخص شده است.

میدری با اشاره به اینکه دولت چهاردهم تاکنون چهار نوبت کالابریک در قالب شیوه‌ای متفاوت توزیع کرده است، توضیح داد: در شیوه جدید، منابع اختصاص یافته در اختیار مردم قرار می‌گیرد و آنان می‌توانند از میان ۱۱ قلم کالای مشخص شده، نیازهای خود را از فروشگاه‌ها تهیه کنند. وزیر رفاه اعلام کرد: در جلسات مشترک دولت و مجلس، تلاش شده است تاشیوه‌ای کارآمد و قابل انکابرای اجرای مرحله جدید کالابریک طراحی شود. مردم می‌توانند از میان دو الگوی پیشنهادی، یکی را انتخاب کنند و اجرای نهایی طرح براساس گزینه مورد استقبال مردم خواهد بود.

وی تأکید کرد که این روش هنوز نهایی نشده و نظر کارشناسان و مردم نقش تعیین‌کننده‌ای در شکل‌گیری نسخه نهایی دارد. او خبر داد که پس از جمع‌بندی نظرات، آزمون اجرای شیوه جدید آغاز خواهد شد.

است که با افزودن می‌توانند مانند دولت پیش انتخاب کنند که مبلغ ۵۰۰ هزار تومان به ازای یک نفر از ۱۱ قلم کالا را از ۱۲ هزار فروشگاه که می‌توانند این کالاها را با قیمت مصوب عرضه کنند با تخفیف حداقل ۴۰ درصد خریداری کنند.

میدری افزود: مثلاً اگر قیمت مصوب برنج ۷ هزار تومان باشد با ۴۰ درصد تخفیف می‌توانند کالا را خریداری کنند. با دروش دیگر سرپرست خانواده انتخاب می‌کند که اعتبار در اختیار خودش قرار بگیرد و مانند روش فعلی از ۱۱ قلم کالای اساسی مصوب شده خرید خود را انجام دهد.

این دو پیشنهاد از طرف وزارت رفاه به وزارت بهداشت و سازمان غذا و دارو ارسال شده است و در جلسات مشترکی که نمایندگان مجلس نیز در آن حضور دارند نهایی خواهد شد.

نبض بازار

رشد شاخص بورس

شاخص کل بورس با رشد ۶۶۰ واحدی از نقطه تعادلی ۳۰۱ میلیون واحد عبور کرد و توانست انتظارات رشد چند دهه اخیر را در نخستین روز هفته برآورده سازد. شاخص کل بورس تهران در پایان معاملات شنبه ۲۴ آبان با رشد ۶۶۱ واحدی و عبور از نقطه تعادل ۳۰۱ میلیون و ۱۰۰ هزار واحدی به تراز ۳ میلیون و ۱۰۵ هزار واحد رشد کرد. شاخص هم وزن ۳۶۷۱ واحد مثبت و در تراز ۹۰۷ هزار واحد تثبیت شد. نماد‌های شاخص ساز شامل فملی، شینا، شتران و شستا مؤثر در رشد شاخص و نماد‌های میدکو، وباسرو و فولاد ارتگذار در افت شاخص بودند. نماد‌های دارای بیشترین تراکشی شامل مهرگان با رشد ۳ درصدی ارزش سهام، وبملت و خودرو با رشد اندک ارزش سهام و خسیا و فولاد با افت کمتر از یک درصد در ارزش سهام بودند.

ارزش کل بورس تهران ۹.۲ هزار همت، ارزش معاملات دیروز ۱۷۰.۵ همت بود و ارزش معاملات خرد ۶.۹ همت بود. در حالی که ارزش خرید سهام ۷۳۷.۸ میلیارد تومان و فروش ۱۷۵.۷ میلیارد تومان بود، ۶۰.۳ میلیارد تومان پول حقیقی‌ها از بازار سهام و ۱۶۰۴.۵ میلیارد تومان از صندوق‌های درآمد ثابت خارج شد؛ ۸۹.۴ میلیارد تومان پول حقیقی وارد صندوق‌های سهامی، ۴۹.۴ وارد صندوق‌های اهرمی، ۲۰ میلیارد تومان وارد صندوق‌های مختلط و ۱۶۲.۹ میلیارد تومان وارد صندوق‌های طلا شد.

بیشترین میزان ورود پول سهامداران حقیقی به گروه سهام ۲۴.۲ میلیارد تومان و سپس شیمیایی با ۳۱.۹ میلیارد تومان اختصاص داشت در مقابل رکورد خروج پول حقیقی‌ها، گروه‌های فلزات اساسی با ۹۹ میلیارد تومان، بانک‌ها با ۳۶ میلیارد تومان و خودرویی با ۲۸.۸ میلیارد تومان بودند.